

'Op eigen benen staan wordt te moeilijk gemaakt'

De Standaard* - 24 Feb. 2014
Pagina 16

* De Standaard/Antwerpen, De Standaard/Limburg, De Standaard/Oost-Vlaanderen, De Standaard/Vlaams-Brabant/Brussel, De Standaard/West-Vlaanderen

Paul Pasteels (27) heeft een verstandelijke beperking. Dank zij intensieve ondersteuning door zijn ouders, heeft hij zijn plaats gevonden in het leven. Toch stapt zijn moeder Hetty vandaag mee op in een 'rouwstoet' tegen het nieuwe ondersteuningsdecreet.

Van onze redactrice Veerle Beel

BRUSSELVijftien jaar geleden stond Paul ook al in de krant. Hij was toen een van de zeldzame kinderen met downsyndroom die na het zesde leerjaar ook in het middelbaar onderwijs een inclusief parcours ging volgen. Dat kon onder meer omdat zijn moeder Hetty hem maximaal ondersteunde.

Vandaag werkt Paul 34 uur in de week in de tuindienst van het ziekenhuis in Bonheiden, niet zo heel ver van waar hij en zijn ouders wonen, in Keerbergen. 'Hij doet dat in een systeem van begeleid werken', zegt zijn moeder. 'Hij heeft er zeer fijne collega's en voelt zich er gelukkig. Hij heeft zijn plaats gevonden.'

Grote droom

Al 13 jaar vragen zijn ouders voor Paul een persoonlijk assistentiebudget (PAB) aan. 'Het budget dat we vragen en waarvoor hij is ingeschaald is niet zo heel hoog: ruim 10.000 euro. Dat is nodig om hem meer zelfstandigheid te geven. Het is zijn grote droom om alleen te gaan wonen, zoals zijn broers en zussen ook hebben gedaan. Dat gaat niet zonder ondersteuning. Hij heeft geen zorgbehoeften, want hij kan veel zelf doen. Bij het douchen heeft hij geen hulp nodig, maar iemand moet hem zeggen dat hij moet douchen.'

'Het zijn van die kleine dingen die wij nu allemaal voor hem doen, onbewust bijna. Maar hij wil natuurlijk niet dat zijn moeder dat blijft doen. Hij wil op eigen benen staan. En daarvoor heeft hij dat assistentiebudget nodig.'

Pauls aanvraag is in de jongste twee jaar al vijf keer voorgekomen. Deze week komt ze opnieuw voor. Hetty hoopt hevig dat het antwoord positief is. Nu het nog kan. Want de Vlaamse regering heeft een ontwerpdecreet klaar dat de hele ondersteuning aan personen met een handicap op zijn kop gaat zetten. De meerderheidspartijen hebben het al goedgekeurd. Het wordt deze week besproken in de commissie van het Vlaams Parlement.

Verzet aantekenen

Hetty en vier verenigingen die de belangen van personen met een handicap verdedigen - Grip, Hazo, Ouders voor Inclusie en Nema - trekken vandaag in een rouwstoet naar Brussel om bij alle partijbesturen verzet aan te tekenen. Ze vragen om het decreet 'persoonsvolgende financiering' niet snel nog goed te keuren voor het eind van de legislatuur, maar de beslissing door te schuiven.

Waarom? Hetty: 'Omdat er in dat decreet geen sprake meer is van persoonlijke assistentiebudgetten, en ook niet van persoonsvolgende budgetten. Alles verandert en niemand kan ons garanderen dat we in het nieuwe systeem een beroep zullen kunnen doen op ondersteuning.'

'Er komt een basisondersteuningsbudget (BOB) voor iedereen. Het bedrag is onduidelijk, maar er is al gesproken van 130 euro in de maand. Dat is 1.500 euro per jaar. Als Paul zelfstandig wil wonen, komt hij daar niet mee toe. Dat is onvoldoende om assistenten in te huren. Je kunt er hooguit een vrijwilliger mee vergoeden.'

Ondersteuningsplan

Wie meer nodig heeft, kan nog altijd hulp aanvragen bij het Vlaams Fonds, weet ook Hetty.

'Maar dan moet je eerst een ondersteuningsplan voorleggen, waarin je aangeeft hoeveel het eigen netwerk van familie en vrienden voor Paul doet en hoeveel hulp je bij gewone diensten inhuurt, zoals gezinshulp en poetshulp. Wie zal beoordelen of je plan goed genoeg is? Op basis van welke criteria?'

Leren koken

Het gezin heeft nu al inlichtingen ingewonnen bij tal van gewone diensten: 'Ze hebben ons gezegd dat ze voor Paul wel kunnen koken en poetsen, maar ze kunnen hem niet leren koken en leren poetsen. Dat is nochtans wat hij nodig heeft.'

'Met een persoonlijk assistentiebudget is de vrijheid veel groter. Je huurt in wie je wil, voor wat je wil. En wanneer je wil, dat is ook belangrijk. Gewone diensten zijn gebonden aan vaste uren en komen bij je thuis. Maar wat Paul ook nodig heeft, zijn leeftijdsgenoten die hem sociaal ondersteunen. Zijn broers en zussen wonen niet meer thuis en met sommige zaken kan of wil hij niet bij zijn ouders terecht. Hij moet toch niet met zijn moeder op café?'

Veerle Beel

Copyright © 2012 Corelio. Alle rechten voorbehouden